kui need teised allamad Temma Krono alla wanduda. Ja se sündis ka küünla ku kahheteistkümnemal päwal rahwa surerömoga. Meie armolisse Keisri-Praua poolt laskis se üllem Kinral Rumantsow neile keik head ja kaitsmist tootada, et nemmad ni hästi kui Ta seised allamad Temma hoidmisse al piddid seisma.

Selsammal aial läks se meie sõa-meestele, kes Pohla maal ollid neid mässajaid tallitsema, ka korda, nende hulgad kätte sada ja neid nenda mahha röhhuda et neist wiisteistkümmend sadda nende kahe peälikkuttega mahha langsid ja teised laiale pillati.

Se sõa-wäggi, mis Pukarestt ümberkaudo olli, sai nüüd pärrast mitme woitlemist nattoke rahhul seista. Jürri kuul sai Kinral Lowwel kuulda et Tatari rahwas olli röömli wisil tulnud, risunud nud ja pölletanud, ja monned risti inimesed ennesega ärra winud. Sepärrast läkkitas temma, ühhe Majori tuhhat meestega neid takka aiama, ja kula na kus need Turkid piddid ollema. Temma leidis ka essite kolm sadda, neist sai ta ühhe kätte, kes temmal teäda andis, kus need teised sured troppid ollid. Sinna minnes leidis temma kolm tuhhat; agga need on kerged mehhed ja ei jänud taplusses kaua seisma, waid pöggenesid ärra, ja noudsid ommad teised hulgad tagga. Kui ta neid takka aias, juhtus ta ühhe surema hulgaga kokko, kahhekса tuhhat arrus. Need lootsid siis omma hulga peäle ja jooksid essite kül wäggise meie sõa-rahwa peäle; agga kui nemmad nägid et meie mehhed wahwaste wasto pannid ja neist mitto mahhalangsid, siis nemmadki jooksid kermeste ärra, ja jätsid meile